

Jørn Vestergaard citeres i bemærkningerne for at tale om den gældende paragrafs utilstrækkelighed, fordi det ikke fremgår klart nok, at det er en pligt, som omtales i myndighedsloven, en pligt, som forældrene har til at beskytte barnet – nu skal jeg citere rigtigt – »mod fysisk og psykisk vold og anden krænkende behandling«.

Men formuleringen i SF's forslag er jo ikke væsensforskellig på det område, for det er så igen, at forældremyndigheden medfører pligt til at beskytte. Der står jo ikke »over for den anden halvdel af forældremyndigheden«, sådan som jeg naturligvis mener, det må skulle læses, og som jeg også mener domspraksis viser, at det læses i dag. Begge forældre har altså pligt til at beskytte barnet mod den anden forælders eventuelle vold eller mishandling, eller hvad det kan være. Så derfor tror vi heller ikke, at den formulering, man her er nået frem til, er god nok.

Vi opholder os meget ved, at Børnerådet, så vidt jeg har forstået, inviterer til en lukket høring – lukket, det vil altså sige i forhold til pressen – den 25. april, dvs. om en måneds tid. Og da vil vi prøve at komme og lytte med åbent sind, for der kommer bl.a. nogle fra Sverige og Norge, som vil prøve at gennemgå, hvordan praksis er dér.

Vi håber meget, at vi som lovgivere kan medvirke til yderligere indskrænkning af den lille helle, der stadig væk findes på det her område ifølge domspraksis, men spørgsmålet er, hvordan vi finder den rette balance. De indvendinger, der har været fra Venstres og De Konservatives og Socialdemokratiets side, er jo relevante. Vi vil meget nødig, meget nødig, nå dertil, at børn f.eks. kan chikanere deres forældre, opfinde løgnehistorier og gå hen til politiet og sige: Min far slog mig. Så kommer der måske en masse problemer ad den vej.

I princippet har vi jo sådan set det samme problem i dag, når vi drøfter ægtefælle vold. Der er igen risikoen, muligheden for at gå ud med den slags ting. Så lad os finde columbusægget. Det vil vi meget gerne deltage i. Men for nærværende synes vi ikke rigtig, at vi kan gå ind for SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg kan overhovedet ikke forstå, hvad hr. Bjørn Elmquist tænker på med hensyn til hr. Bjørn Elmquists kommentarer til, hvad jeg sagde. Jeg kan overhovedet ikke forstå det; jeg tror ikke,

hr. Bjørn Elmquist har hørt ordentligt efter. Det må være det, der er årsagen.

Men det, der kaldte mig herop, var en udtalelse, som hr. Bjørn Elmquist kom med vedrørende forældre: Den ene forælder har pligt til at beskytte barnet, hvis den anden forælder vil øve vold mod barnet.

Netop den problemstilling, hr. Bjørn Elmquist derved rejser, viser, hvad det er, Folketinget er begyndt at begive sig ud på ved at ville lovgive på disse områder. Hvad havde hr. Bjørn Elmquist og forslagsstillerne til det her forslag tænkt sig? Nu har vi så fået fastslået, at det er forbudt at stikke sit barn en lussing. Det er forbudt i dagens Danmark. Hvis den ene forælder stikker barnet en lussing, skal den anden forælder altså anmelde dette til politiet, går jeg ud fra, og så kan vi få en straffesag.

Det viser lige præcis, hvilke enorme problemer man skaber for familierne i Danmark. Man skaber utrolig meget uro og er virkelig med til at pumpe konflikterne op i de små danske hjem. Lad dog familierne få lov til at være i fred, lad dog hjemmet være ukrænkeligt, og lad børneopdragelsen være ukrænkelig, så længe man ikke overskrider straffeloven, så det er direkte vold mod barnet eller ægtefællen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg mener ikke, det skal opfattes som en anmeldeligt. Nu sagde fru Tove Fergo »skal«. Næh, der er en mulighed. Og så tror vi også meget på det forebyggende i vores bestemmelser; vi synes, det forebyggende er noget af det allervigtigste.

Det er i nogle familier noget af et problem, som hr. Holger Graversen fra Socialdemokratiet var inde på det, i de socialt belastede familier, at der kan være en forælder – det er typisk faderen – der kommer beruset hjem, og moderen står dér med sine børn, og der bliver skænderier, og på et eller andet tidspunkt er der måske også øretæver i luften, for nu at bruge det udtryk, og så kan det gå ud over børnene.

Dér kan det være vigtigt, at man har en mulighed for at sige til den pågældende ægtefælle: Nu skal du altså opføre dig ordentligt, for ellers bliver jeg nødt til at gå i første omgang til de sociale myndigheder og måske også med en politianmeldelse i baghånden.

Det er jo ikke væsentligt anderledes end i en familie med halvstore børn, hvor faderen slår moderen. På et eller andet tidspunkt så bliver